

Sygn. akt III UK 301/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania M. W.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.
o zwrot zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 13 czerwca 2019 r.,
skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w L.
z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt VIII Ua [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2018 r. zmienił zaskarżony przez organ rentowy wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 6 lipca 2017 r. w ten sposób, że oddalił odwołanie M. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. z dnia 2 listopada 2016 r., zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranych zasiłku chorobowego i macierzyńskiego za okres od 7 września 2013 r. do 30 kwietnia 2014 r. z odsetkami w łącznej kwocie 27.018,22 zł.

Ubezpieczona wywiodła skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji i opierając ją na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 84 ust. 2 pkt 1 oraz art. 84 ust. 2 pkt 2 i art. 84 ust. 1 w związku z art. 84 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wniosła o uchylenie

zaskarżonego wyroku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i jego zmianę przez oddalenie apelacji organu rentowego.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymóg ten wiąże się, jak wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, z przesłankami rozważanymi przez ten Sąd podczas tzw. „przedsądu”, a więc na posiedzeniu, którego przedmiotem jest przyjęcie lub odmowa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przesłanki te określone są w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i tylko one podlegają badaniu w tej fazie postępowania, a przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje wtedy, gdy zachodzi choćby jedna z nich. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania winno zatem koncentrować się na wykazaniu istnienia takiej przesłanki, przy czym treść tego uzasadnienia nie może być dowolna, bo konieczne jest oparcie jej na argumentacji jurydycznej.

Skarżąca w niniejszej sprawie wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić wyczerpującą argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, LEX nr 2312016).

W niniejszej sprawie skarżąca nie uczyniła zadość przytoczonym wymaganiom. Ograniczyła się jedynie do przytoczenia rzekomego zagadnienia prawnego polegającego „na określeniu charakteru prawnego przepisu art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zakresie przesłanek, których spełnienie jest konieczne, aby dane świadczenie uznać za świadczenie nienależne. Nadto ujednolicenie orzecznictwa sądowego w zakresie zdefiniowania przesłanek nienależnie pobranego świadczenia na gruncie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zasad odrzucania przez Sądy domniemania dobrej wiary po stronie ubezpieczonego, określenie, kiedy Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest zobligowany do pouczenia ubezpieczonych o modyfikacji ich prawa do pobierania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jak również ujednolicenia zasad naliczania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych odsetek od kwot nienależnie pobranych, tj. czy od daty spełnienia świadczenia przez ZUS czy od daty wydania decyzji w zakresie zwrotu nienależnie pobranych świadczeń”, bez przedstawienia jakiegokolwiek wyводу jurydycznego, mającego stanowić uzasadnienie dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na ww. podstawie. Tymczasem samo postawienie pytań, bez jakichkolwiek odwołań do problemów interpretacyjnych przepisów, nie spełnia wymogu przedstawionego w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24 września 2014 r., III SK 91/13, LEX nr 1511143).

Podstawy skargi nie podlegają badaniu na tym etapie postępowania przed Sądem Najwyższym, wobec czego o tym, że w sprawie występuje zagadnienie prawne, nie może decydować argumentacja zawarta w uzasadnieniu tych podstaw.

Skarżąca nie zdołała zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jej skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.